

ABSTRACT

DISCOURSE COHESION IN THREE WEST-CENTRAL THAILAND PWO KAREN FOLKTALES

Chaorun Zhou

Payap University, Chiang Mai, 2004

Supervising Professor: Dr. Kirk R. Person

Halliday and Hasan are popularly recognized as experts in discourse cohesion. In 1976, they published their work *Cohesion in English* in which they meticulously discussed five sources of cohesion found in English. These are cohesion through reference, substitution, ellipsis, conjunction, and lexical items.

This thesis takes what Halliday and Hasan found to mark cohesion in English and identifies which of these devices can be found in the three folktales of West-Central Thailand Pwo Karen.

West-Central Thailand Pwo Karen is a language of the southern branch of the Karenic group of the Tibeto-Burman language family. It is spoken in West-Central Thailand. The data used in this analysis includes three folktales: "Mueng Nong Nwe," Tiger Skin and "Taokhe." The study shows that all five sources of cohesion found in English can be found in West-Central Thailand Pwo Karen, with some differences in subcategories.

The first chapter provides information about the Pwo Karen language, people and data, the objectives of the thesis, a review of relevant literature and the methodology applied. Chapter 2 discusses discourse cohesion in the folktale "Mueng Nong Nwe." Chapters 3 and 4 describe discourse cohesion in Tiger Skin and Taokhe respectively. Chapter 5 compares the sources of cohesion found in these three Pwo Karen folktales,

drawing conclusions as to which sources are more commonly used and which are rarely or never found. Chapter 5 also shows the comparison between the sources of cohesion in the three West-Central Thailand Pwo Karen folktales and those in Sgaw Karen folktales found by Katsura (1993).

PAYAP UNIVERSITY

บทคัดย่อ

การเชื่อมโยงสัมพันธ์สารในนิทานพื้นบ้านกะเหรี่ยงโปว์ภาคกลางฝั่งตะวันตกของประเทศไทย

โดย โจ้ว เฉาอรุ่น

มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2547

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร. เคิร์ก อาร์. เพอร์สัน

ฮอลลีเดย์(Halliday)และเฮสัน(Hasan)ถือเป็นผู้เชี่ยวชาญในการศึกษาค้นคว้าการเชื่อมโยงสัมพันธ์สาร (discourse cohesion) ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ในปีพ.ศ.๒๕๑๙ ทั้งสองได้ตีพิมพ์ผลงานเรื่อง *การเชื่อมโยงความในภาษาอังกฤษ(Cohesion in English)* โดยจำแนกประเภทการเชื่อมโยงความใน ภาษาอังกฤษออกเป็น ๕ ประเภท คือ การเชื่อมโยงความประเภทอ้างอิง (cohesion through reference) การเชื่อมโยงความโดยการแทนที่(cohesion through substitution) การเชื่อมโยงความโดยการละข้อความ (cohesion through ellipsis) การเชื่อมโยงความโดยใช้คำเชื่อมต่อความ (cohesion through conjunction) และการเชื่อมโยงความโดยใช้คำศัพท์(cohesion through lexical items) วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ศึกษา ประเภทของการเชื่อมโยงความในนิทานพื้นบ้านของกะเหรี่ยงโปว์ในภาคกลางฝั่งตะวันตกของประเทศไทย โดยยึดหลักการวิเคราะห์ตามวิธีจำแนกการเชื่อมโยงความของฮอลลีเดย์และเฮสัน ภาษากะเหรี่ยงโปว์จัด อยู่ในกลุ่มภาษากะเหรี่ยงใต้ในตระกูลทิเบต-พม่าซึ่งพูดกันทางภาคกลางฝั่งตะวันตกของประเทศไทย นิทานพื้นบ้านที่ใช้ในการวิเคราะห์มี ๓ เรื่อง คือ เรื่อง *Mueng Nong Nwe*, *Tiger Skin* และ *Taokhe* ผลการศึกษาพบว่า การเชื่อมโยงความที่พบในภาษากะเหรี่ยงโปว์สามารถจำแนกออกได้เป็น ๕ ประเภท เช่นเดียวกับที่พบในภาษาอังกฤษ ต่างกันเพียงการจำแนกย่อยในแต่ละประเภท บทที่ ๑ กล่าวถึงภาษาและ ชาวกะเหรี่ยงโปว์ วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ ขบวนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล รวมถึงทฤษฎี และ การศึกษากะเหรี่ยงโปว์ของนักภาษาศาสตร์ท่าน อื่น ๆ บทที่ ๒-๔ เป็นการบรรยายถึงประเภทของ การเชื่อมโยงสัมพันธ์สารที่พบในนิทานเรื่อง *Mueng Nong Nwe*, *Tiger Skin* และ *Taokhe* ตามลำดับ บทที่ ๕ เป็นการเปรียบเทียบประเภทของการเชื่อมโยงความที่พบในแต่ละเรื่อง และสรุปความถี่ที่พบของ แต่ละประเภท นอกจากนี้ยังแสดงการเปรียบเทียบประเภทของการเชื่อมโยงความที่พบในแต่ละเรื่องใน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้กับการวิจัยในภาษากะเหรี่ยงสะกอซึ่งศึกษาโดยคัตสุระ(Katsura 1993)